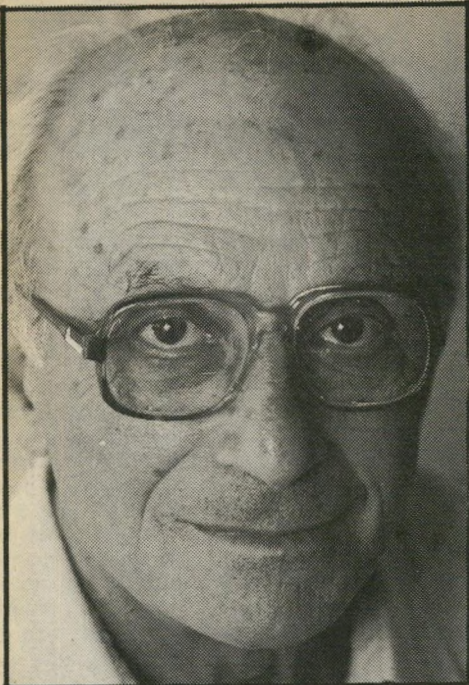

ציון צמירי, העולם הזה

מנחם רוזנבאום:
"בחברת מבוגרים כמוני
אני מרגיש צעיר!"

90% מהקשישים אינם מעוניינים לעבור ולגור בבית-אבות. הם מעדיפים להמשיך ולהתגורר בבי"תם ובסביבתם הטיבעית. כך עולה ממחקר שערך יוסף גלוש, עובד סוציאלי ומנהל שרותי-הרווחה של עיריית בת-ים. המחקר הוזמן על-ידי חברת "עמי-דר", במסגרת בדיקה של שרותי-הרווחה שלהם נזקקים דיירי החברה בשכונות. הוא ריאיון 322 קשי"שים בכמה ישובים עירוניים, ובניהם גם אנשים במצב בריאותי קשה.

מנחם רוזנבאום, שעבר את גיל הפנסיה, מגיב על הנתונים:

כורדאי שעדיף לקשיש/ה להשאר בביתו ובסביבתו אבל אם הוא נרדד ועירי, יש מקום שיחשוב גם על סידור בבית-אבות. לקשישים בודדים, גם אם הם מתפקדים, בית-אבות יכול להיות סידור נוח וטוב.

יש חסרונות לסידור בבית-אבות?
יש! קשיש שאינו מתגורר בבית-אבות חייב לדאוג לכל צרכיו, ובכך אינו הופך אדם פאסיבי או תלותי. בעבר,

זיקנה
כשעברתי אצל המדפיס הממשלתי, חיכיתי לימי-החופש שלי. כיום אין לי מה לחשוב עלייך, כי אני עסוק כל הזמן.
מה עשית היום, למשל?
הבוקר הלכתי לים, התעמלתי, שחיתתי וחזרתי בהליכה הביתה. היום אני הולך לשמוע הרצאות במיכללה של ההסתדרות. מחר זה היום שאני אחראי בבית על הכנת ארוחת-צהריים. אני לא אוהב שיעשו למעני או ישרתו אותי, כי כך אני ארגיש בריקנות.

אילו היתרונות מתגורר בבית-אבות היית מר-גיב טוב?
כעיקרון, כשאני נמצא בחברת מבוגרים שהם בגילי, אני מרגיש צעיר, וכך יהיה המצב אם אגור בבית-אבות. כלומר, אני לא ארגיש שזאת חברה שלי. אני רוצה לשאול אותך: אתה, בחור צעיר, מוכן לגור בהוסטל לצעירים כדוגמת בית-אבות לקשישים?
לא! בורדאי שלא!

(שודר רכסמן)

ציון צמירי, העולם הזה

עופרה פרידמן:
"אם נעזור לגברים,
גם הנשים ירוויחו!"

האירגונים השונים של הגברים המתגרשים הח"ליטו להסתייע בשרותיה של ההסתדרות לצורך המאבק נגד מה שהם קוראים ה"עושק" של הגבר הגרוש. ומי יתן להם סיוע? "נעמת", אירגון מובהק של נשים.

מה פתאום "נעמת" עוזרת לגברים, שאלתי את עורכת-הידון עופרה פרידמן, מנהלת הלישבה המי-שפטית של האירגון.

נפגשתי עם קבוצה של גברים מהחברה הזאת של "גירושים הוגנים", והם העלו כמה נושאים שבהם הם ביקשו את עזרתנו. לחלק מהנושאים לא הסכמתי, וחלק אחר נראו לי מאוד הגיוניים.

למה, למשל, לא הסכמתם לעזור?
הם העלו את נושא המזונות. היום, לפי החוק, אם גבר לא משלם מזונות במשך חודש ימים, ואני יודעת שלפעמים זה רק עניין של איתור, אפשר לאסור אותו ולהשיב אותו בבית-ההסוהר עם פושעים של ממש, וזה כנראה מאוד לא נעים. אבל יחד עם זאת אנחנו איננו יכולות לתת יד לשום דבר שיהיה הגמשה של חוקה-מזונות.

למה אתן יכולות להסכים?
הועלה הנושא של קיצבות-ילדים. במישפחה שיש בה ארבעה ילדים, למשל, קורה שכל הורה מקבל להחזקתו שני ילדים. ואז, בגלל חוק-קיצבות-הילדים שאינו נותן קיצבה

אירגונים
לילד הראשון, יוצא שכל הורה מקבל קיצבה אחת בלבד עבור שני ילדים. עוד נושא שהועלה, ושנראה לנו שנוכל לתמוך בו במאבק הגברים, הוא נושא העזרה לדיור לגברים הנשואים ללא דיור.

בעצב אמרת שאתן מוכנות ללכת עם הגברים נגד הרשויות, אבל לא נגד הנשים שלהן.
אנחנו בכלל לא הולכים נגד, אלא בעד.

אני מניחה שאת לא תסכימי עם הקביעה שבהרבה מאוד מיקרים יוצאים הגברים כאמת-דפוקים מהגירושין?
לא, אני לא מסכימה עם זה. אני דווקא רואה את הצד של הנשים הדפוקות.

אתן לא הישגות שנשים יגידו עכשיו "מה שתאום אתן עוזרות לגברים?"
לא, אני חושבת שבגברים שבהם אנחנו נעוור לגברים גם הנשים ירוויחו.

(דניאלה שמ"י)

מ. דקל

אורי גורדון:
"הקליטה צריכה לעבור
לידיה של המשלה!"

אורי גורדון, ראש מחלקת העלייה והקליטה בסוכנות, נתן בשבוע שעבר ביטוי לרגשות רבים, כאשר טען כי מדינת-ישראל אינה ערוכה לקליטה מאסיבית של המוני עולים מברית-המועצות.
בכל זאת, שאלתי אותו, נניח שהשערים נפתחים ועשרות או מאות אלפי יהודים מברית-המועצות מחליטים לבוא דווקא לישראל. מה אז?

מאז ומתמיד ידעה החברה הישראלית לעמוד בלחצים. כשהיא עומדת לפני אתגר לאומי, הלחץ אמיתי והמוני עולים מגיעים, אני משוכנע שתגובת תוכנית לקליטה. יש בכוח החברה לקלוט את המוני העולים. כדי לקלוט עשרת אלפים יש להכין 3000 מקומות-עבודה. אני מודע לכך שהאבטלה מקשה על יצירת מקומות-עבודה חדשים, אבל צריך לזכור שכל גל של עלייה עוזר למשק והביא לצמיחה ולפיתוח כלכליים. לא די לרכר על ציונות ואידיאליזם. אני רואה בעלייה מנוף לצאת מהמצוקה הכלכלית והמאבטלה.

איד?
בטוח הקצר זה כרוך בכאבים. בטוח הארוך זה יביא פריחה למשק. אם יגיעו עשרות אלפי עולים לא תהיה כריזה — כבנו כבישים, בתי-ספר, רירות ותהיה עבודה לכולם.

עלייה
מהן ההערבות המיספריות?
אני רוצה להיות זהיר ואמין. כל ההערבות רק יוצרות בלבול ומבוכה. עד סוף השנה יגיעו מברית-המועצות בלבד כ-8000 עולים. אני מאמין שבשנה הבאה יגיעו לפחות 15 אלף, אם לא יותר, וכל זה בתנאי שהקליטה תשתפר. בשנה השלישית אנחנו עשויים להגיע ל-50 אלף עולים בשנה ויותר.

אתה לא חושב שאתה אוסטימי מדי?
הכל מתחיל בקליטה בארץ. השאלה היא אם לחברה הישראלית יש מוטיווציה להיערך לקליטה.

האם לא דובר על מיזוג מחלקת-הקליטה בסוכנות עם מישרד-הקליטה?
אני חושב, שצריך ליצור כתובת אחת רצינית לנושא, עליידי העברת הקליטה לממשלה. הנתונים מצביעים עלי-כך שהממשלה היום אינה ערוכה לקבל חלק מהסוכנות. (אורית זרובבל)